

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5409/2022
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца – противтужених АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Пантић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца Града Врања, кога заступа Градско правобранилаштво Града Врања, ради утврђења права својине и исплате накнаде, одлучујући о ревизији тужилаца - противтужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 285/2022 од 27.01.2022. године, у седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца - противтужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 285/2022 од 27.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца - противтужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 285/2022 од 27.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1357/21 од 15.11.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени - противтужилац Град Врање да тужиоцима – противтуженима на име накнаде за фактички одузету непокретност – дела кп. бр. .. КО ... у површини од 42 м2 исплати и то тужиоцу АА износ од 53.014,50 динара са законском затезном каматом од 22.04.2021. године до исплате, тужиоцу ББ износ од 26.507,25 динара са законском затезном каматом од 22.04.2021. године до исплате, тужили ВВ износ од 13.253,62 динара са законском затезном каматом од 07.09.2021. године до исплате и тужиоцу ГГ износ од 13.253,62 динара са законском затезном каматом од 07.09.2021. године до исплате Ставом другим изреке, утврђено је према тужиоцима – противтуженима да је тужени - противтужилац Град Врање корисник катастарске парцеле бр. ..., лист непокретности бр. .. КО ..., у површини од 42 м2, у реалном делу 42/435 м2 у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке и наложено тужиоцима – противтуженима да ово право признају и трпе да се тужени – противтужилац може уписати у катастарским и другим књигама као корисник на делу наведене парцеле у реалном делу 42/435 м2. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев

тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 285/2022 од 27.01.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и првостепена пресуда потврђена у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) Закона о парничном поступку у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Образложење побијаних пресуда је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају фактичке експропријације која настаје када се на земљишту граде објекти од јавног интереса и када не постоји решење о изузимању из поседа и исплати накнаде, односно решење о експропријацији. Код утврђења да је у конкретном случају део катастарске парцеле тужилаца заузет изградњом улице, који држи и користи тужени, да је тужиоцима у овој парници досуђена накнада у висини тржишне вредности за изузето земљиште и утврђено право коришћења туженог на том земљишту, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити су тужиоци доказали постојање различитих одлука и супротно пресуђење у истој или сличној чињеничној и правној ситуацији. Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде поднета је 21.04.2021. године, са вредношћу предмета спора од 228.750,00 динара. У поднеску од 06.09.2021. године, тужиоци су прецизирали тужбени захтев и као вредност предмета спора означили 106.029,00 динара. Противтужба ради утврђења права коришћења је поднета 13.09.2021. године, вредност предмета спора је 106.029,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, а противтужбени захтев на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**